

קדמיהון. אלה אומם סדרורים של הגלגול, דיני הנשימות שנדרונו כל אחד ואחד לקבל ענשו.

בי תקונה עבד עברי שיש שניים יעבד ושביעית יצא לחפשי חנים. חמש. ברורים, המן בעת לגולות כמה סודות נסתירים של הגלגול. כי תקונה עבד עברי שיש שניים יעבד, בשונשמה התמוכה בגולגול, אם היא מצד אותו העבד מטרו", שהוא כולל שש שניות אקרדים, כתוב בו שיש שניים עבר. גלגולים שלה לא מתחייבת אלא שש שניות, עד שפשלימה שש הרגות מאותם המילים שאלקהה. אבל אם הנשמה היא מצד השכינה שהיא שביעית, ודאי מה כתוב? ושביעית יצא לחפשי חנים. שצדיק ודאי אין בו מלאכה, וכיון שאין בו מלאכה, אין בו שעבוד. והנשמה שהיא ממש, נאמר בה ושביעית יצא לחפשי חנים, אין בה שעבוד.

בין כה ירד הזון אליו, אמר לו, אם כה רבי, מה תוספת לנשמה שהיא ממשה, שנאמר בה (שמות) לא תעשה כל מלאכה אטה ובנה ובתך עבדך וגוי?

אמר לו, זkan זkan, ואתה שואל את זה? שודאי זה נאמר על נשמת הצדיק, שאר על גב שהתחייב לרדת בגולגול בכל אלה, אפלו בעבד ואמה, ובהמותיהם שהם אופנים, או בכל הטעיות שלהם נשימות בני אדם, כתוב בה לא תעשה כל מלאכה, וזהו ויקרא (כח) לא עבד בו שעבדת עבד. הצדיק, שהוא יום השפט, לא מעבד בו עבדת עבד, שהוא יום של חל.

דאיינו יום השפט, לא תעבד בו עבדת

גדרמיהון. אלין אינון סדרין בגולגולא, דיבין דגשפתין, דאתהנו כל חד ומחר לקביל עונשיה. כי תקונה עבד עברי שיש שניים יעבד ושביעית יצא לחפשי חנים. (שמות כא) חבריא, עידן בכא, לגלאה כמה רזין טמירין בגולגולא. כי תקונה עבד עברי שיש שניים יעבד. בד נשמתא אתהיית בגולגולא, אם היא מטרא דההוא עבד מטרון, דאיינו קליל שית סטרין, כתיב בה שיש שניים יעבד, גלאיילין דיליה לא מתחייבא אלא שית נשמין, עד דאשלימת שיש דרגין, מה הוא אמר דעתנית.

אבל אם נשמתא היא מטרא דשכינטא, דאייה שביעית ודאי מה כתיב, ושביעית יצא לחפשי חנים, הצדיק, ודאי לית בה מלאכה, כיון דלית בה מלאכה, לית בה שעבוד. ונשמתא דאייה מפמן, אמר בה ושביעית יצא לחפשי חנים, לית בה שעבוד.

ארחבי, הא (דף צ"ד ע"ב) סבא נחת לגביה, אמר ליה, אי בכி, רבי, מה תוספת לנשמתא דאייה מנה, דאטמר ביה, (שמות כ) לא תעשה כל מלאכה אטה ובנה ובתך ועבדך וגוי.

אמר ליה, סבא סבא, ואת שאיל דא, דודאי האי על נשמתא הצדיק אתר, דאף על גב דתחייב לאחטא בגולגולא בכל אלין, אפלו בעבד ואמה, ובערין דאיינון אופנים, או בכל חין, דמיהון נשמתין דבני נשא, כתיב בה לא תעשה כל מלאכה. וזהו איה, (ויקרא כה) לא מעבד בו עבודת עבד, הצדיק דאייה יום השפט, לא עבדתו בו עבדת עבד, דאייה יום דחול.

אבל זkan זkan, שבט (חגשה) שהיא בת יחידה, והיא בת זוגו של צדיק שהוא שבט. מה זה אם אחרת יקח לו? אמר לו, הרי וראי הבדלה חלו של שבט, שיש אחר שלא נקרא חלו של שבט, אלא חלו של טמאה שפחה. אמר לו, והרי חלו של שבט מה זה? אמר לו, זו אמה, שהיא גוף של בת יחידה, שעלה נאמר אם אחרת יקח לו.

בא וראה, ונשמה יש שנקראת אמה, ויש (ונשמה) שכינה שנקרעת שפחה, (ונשמה) ושכינה יש שנקרעת בת המלך. כאן יש איש שנאמר בו (שמות ט) כי איש מלכמתה. ויש איש שנאמר בו (דניאל ט) והאיש גבריאל.

ולבן, נשמה שמחיבת בגול, אם היא בתו של הקדוש ברוך הוא, אם אמר שטפcer לגורף נכרי שם שלטון יציר הרע שהוא מצד סמ"ל - חס ושלום, שהרי כתוב (ישעה מב) אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, שהוא יציר הרע.

ואותו הגוף שם שורה בת המלך, אם אמר שנמכר בכתירים מתחומות שנטמאו - חילילה וחס. עליו נאמר (ויקרא כה) והארץ לא תטפcer לצמות כי לי הארץ. מי גוף של בת המלך? זה מטטרון, וגוף זה הוא אמה של השכינה, אף על גב שהיא נשמה שהיא בת המלך, שביה שם, בגולגול באה, שבאים גלגולים משים שבאה שם. מה כתוב בה? וכי ימפר איש את בתו לאמה לא מצא עצה העברים.

וזוד, וכי ימפר איש - זה הקדוש ברוך הוא. את בתו - אלו ישראל, שהם מצד של בת יחידה נקרו בתו. ואם אמר שיצאו, כמו שאלה מצד של העבר שהוא

אבל סבא סבא, שבט (ר"א נשמה) דאייה בת יחידה, וαιיה בת זוגיה צדיק, דאייה שבט. מאין אם אחרת יקח לו. אמר ליה לא וראי הבדלה, חולו של שבט, דאית אחרת דלא אתקירiat חולו של שבט, אלא חולו של שבט טמאה שפחה. אמר ליה. וזה חולו של שבט טמאה שפחה. אמר ליה, דא אמתא, דאייה גופא דבנת יחידה דעתה אתמר, אם אחרת יקח לו. תא חזי, נשמה אית אתקירiat אמה, ואית (נשמה) שכינטא דאתקירiat שפחה, (ונשמה) ושכינטא אית אתקירiat ברטה דמלכא. הכא אית איש, דאתמר ביה (שמות ט) כי איש מלכמתה. ואית איש, דאתמר ביה (דניאל ט) והאיש גבריאל.

ובגין דא, נשמה דאייה מחייבא בגולגול, אם היא ברטה דקוידשא בריך הוא, אי תימא דאזרען בגופא נוכראה, דמן שלטניתא דיציר הרע דאייה מפטרא דסמא"ל. חס ושלום. דהא כתיב, (ישעה מב) אני כי ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן דאייה יציר הרע.

וההוא גופא, דשריא ברטה דמלכא, אי תימא דאזרען בכתירין תפאין דמסאבו, חילילה וחס. עליה אתמר (ויקרא כה) והארץ לא תפcer לצמות כי לי הארץ. מאן גופא דברטה דמלכא. דא מטטרון. והאי גופא אייה אמה לשכינטא, אף על גב דאייה נשמה דאייה ברטה דמלכא שביה פמן, בגולגולא אהיא דאיתין גלגולין בגין דאיתית פמן, מה כתיב בה (שמות כא) וכי ימפר איש את בתו לאמה לא מצא עצה העברים.

זעוז וכי ימפר איש, דא קדשא בריך הוא. את בתו: אלו ישראל, דאיינון מפטרא דבנת יחידה, אתקיריאו בתו. וαι תימא דיפקון,